

بررسی سیتوژنتیکی گاو میش بومی خوزستان با الگوی نواربندی G

محمدصادق ملک‌پور^{۱*}، مسعود سلطانی الوار^۲

تاریخ دریافت: ۹۲/۱/۱۵ تاریخ پذیرش: ۹۲/۶/۳

چکیده

به منظور بررسی سیتوژنتیکی گاو میش بومی خوزستان از ۲۰۰ راس گاو میش نر و ماده خون گیری به عمل آمد. مقدار ۷ میلی لیتر بافت کامل خون در محیط کشت RPMI1640 به همراه میتوزن فیتوهماگلوتینین نوع A به مدت ۷۲ ساعت در دمای ۳۷ درجه سانتی گراد کشت داده شد. در ساعت ۷۲ با افزودن ۲۰۰ میکرولیتر کلشی سین به محیط کشت، تقسیم سلولی در مرحله متافاز میتوز متوقف گردید. با استفاده از روش سامنر استخراج سلولهای سفید انجام گرفت، سپس از کروموزومها بر روی لام گسترش تهیه گردید. رنگ آمیزی و نوار بندی با روش سامنر انجام گرفت و گسترشهای سلولی به دست آمده با حرارت و چسب انتلان تثبیت گردیدند. از لامها، فتو میکروگراف تهیه و با بزرگنمایی ۲۰۰، شاخص ساترومر و طول نسبی کروموزومها اندازه گیری شد. بررسی نشان داد که تعداد کروموزومهای گاو میش خوزستان $2n=50$ است. از میان ۲۴ جفت کروموزوم غیر جنسی، ۵ جفت ساب متاساتریک و ۱۹ جفت دیگر آکروساتریک بودند. کروموزوم شماره ۱ با طول نسبی $6/72 \pm 0/0178$ بلندترین کروموزوم می باشد. کروموزوم X با طول نسبی $6/25 \pm 0/056$ بلندترین آکروساتریک و کروموزوم Y کوچکترین آکروساتریک با طول نسبی $1/872 \pm 0/016$ بود.

واژگان کلیدی: سیتوژنتیک، گاو میش، کاریوتیپ، نواربندی G

مقدمه

اندکی در زمینه ژنتیک و اصلاح بر روی آن انجام گرفته است. نگهداری گاو میش نیاز به جایگاه صنعتی ندارد و بطور معمول در حاشیه شهرها و در کنار رودخانهها نگهداری می شود. بسیاری از منابع گیاهی اطراف رودخانه نظیر نیزارها و گیاهان خشبی که برای دیگر دامها قابل استفاده نیست، منبع غذایی مفیدی برای این دام بشمار می رود. مهمترین نیاز گاو میش وجود آب فراوان است که خوشبختانه استان خوزستان از این بابت غنی است (۲،۵). گاو میش دارای نژادهای گوناگونی است اما دو نوع عمده آن گاو میش رودخانه‌ای و گاو میش باتلاقی است. از آنجا که از نظر ظاهر نژادها بسیار به هم شبیه‌اند، لذا مطالعات ژنتیکی و سیتوژنتیکی

گاو میش در استان خوزستان جایگاه ویژه‌ای دارد و از نظر تولید، مقاومت به شرایط سخت محیط، صرفه اقتصادی و احتیاجات نگهداری و بازدهی مصرف علوفه خشبی نسبت به دیگر دامها بسیار حائز اهمیت است. با اینکه به جز خوزستان این دام در مناطق دیگری نظیر آذربایجان شرقی و غربی، سیستان و مناطق معدودی در جنوب کشور پرورش می‌یابد، اما مطالعات

۱- مربی، گروه دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شوشتر، شوشتر، ایران.

۲- استادیار، گروه دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شوشتر، شوشتر، ایران.

*- پست الکترونیکی نویسنده مسئول: m.malekpoor@iau-shoushtar.ac.ir

تهیه لوله‌های خلا دار، لوله‌ها درون یک جعبه استریل قرار گرفتند و با خونگیری از ورید و داج نمونه خونی تهیه گردید. از دامهای نر و ماده نمونه‌های جداگانه تهیه و شماره گذاری شدند. بعد از نمونه‌گیری، نمونه‌های خون به آزمایشگاه ارسال شد. در آزمایشگاه پس از تهیه محیط کشت، به ۷ میلی لیتر محیط کشت، ۷ میلی لیتر خون کامل افزوده و ۷۲ ساعت در انکوباتور کشت داده شدند. بعد از ۷۲ ساعت به محیط کشت ۲۰۰ میکرولیتر کلشی سین افزوده شد که طی آن تقسیم میتوز متوقف گردید. با محلول هیپوتونیک محیط کشت تیمار گردید که این موجب تورم و ترکیدن گلبول‌های قرمز خون شد. سپس با محلول فیکساتیو کارنوی طی چند مرحله گلبولهای سفید خون جدا و در معرض هوا خشک شده و با روش اسکواش بر روی لام از آنها گسترش کروموزومی تهیه گردید (۱۰،۷). برای نواربندی G از هضم آنزیمی تریپسین استفاده شد و با گیمسای ۵٪ رنگ آمیزی شدند. بعد از رنگ آمیزی و تثبیت کروموزومها از آنها فتومیکروگراف تهیه شد (۹،۱۱). برای کارهای گرافیکی از نرم افزار فتوشاپ استفاده شد. پس از آن از گرافهای بدست آمده آیدیوگرام (شاخص هویت یک گونه) تهیه شد که این مرحله به صورت دستی انجام گرفت و برای این منظور از شاخص کروموزوم و شاخص سانترومر استفاده شد که بدین صورت کاریوتایپ مربوطه بدست آمد.

نتایج

برای تهیه کاریوتایپ محاسبه شاخص سانترومر انجام شد و کروموزومها به ترتیب از بزرگ به کوچک مرتب شده و شماره‌گذاری شدند (۱۰، ۶، ۳). سپس تعداد باندهای روی بازوهای کوچک و بزرگ شمارش شد و برای تمام کروموزومها تعداد آنها مشخص گردید (جدول ۱).

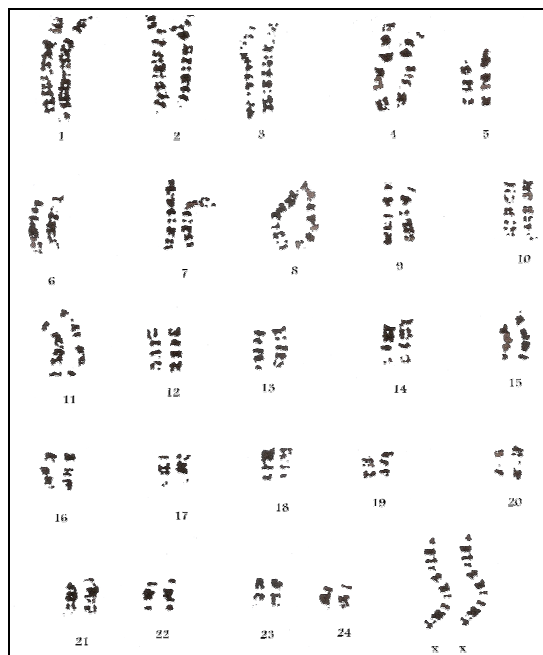
طبق بررسیهای انجام شده کاریوتیپ گاومیش ماده دارای $2n=50$ است (شکل ۱) و ۲۴ جفت آن کروموزوم

می‌تواند در برنامه‌ریزی‌های اصلاحی و دو رگ‌گیری بین نژادهای مطلوب کمک شایانی بنماید (۵، ۱).

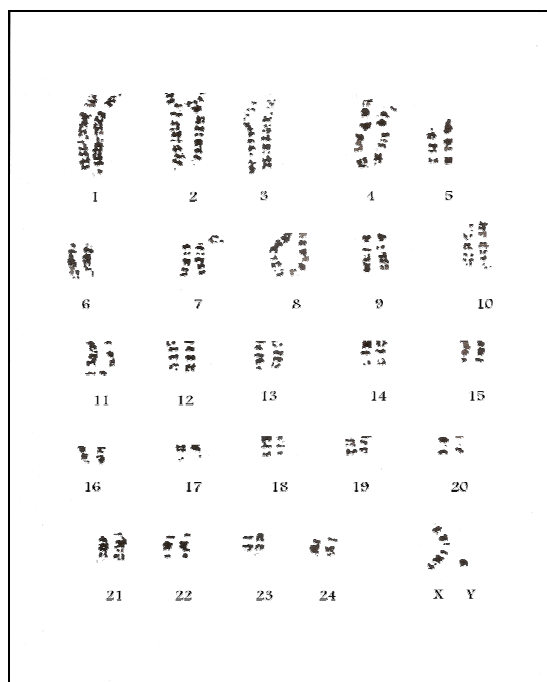
اهمیت مطالعات ژنتیکی در دو سطح سلولی و مولکولی بر روی دامهای بومی کشور بسیار بدیهی است. مطالعات ژنتیکی برای هرگونه برنامه‌ریزی جهت طبقه‌بندی و تمایز و شناسایی نژادهای بومی و معرفی آنها بعنوان دامهای مستعد از نظر ارزشهای فنوتیپی و ژنوتیپی الزامی است. اکثر کشورهای پیشرفته و صنعتی، کار شناسایی و معرفی گونه‌ها و نژادهای حیوانی خود را با بررسی کاریوتایپ در سطح گسترده و در نیمه دوم قرن بیستم انجام دادند، بطوری که کاریوتایپ اکثر نژادهای خالص خارجی مشخص شده است. با یک الگوی نواربندی مشخص نواحی و بندهای کروموزومها تعیین گردیده است. طی کنفرانسهای متعدد انجام شده نواربندی G (روش رنگ آمیزی اصلی برای ایجاد کاریوتایپهای مرجع در میان انواع گونه پستانداران) به عنوان یک الگوی استاندارد انتخاب شد (۶، ۳). پس از آن پیشرفتهای بزرگی در سطح مولکولی یعنی شناسایی ژنها نیز به آن افزوده شد، بطوری که در هر نژاد تعداد کروموزومها، نوع آنها، بندها و نواحی آنها و ژنهای کشف شده و جای آنها بر روی کروموزومها نیز انجام گرفت. حال اگر بخواهیم از نتایج تحقیقات انجام شده در این کشورها در جهت ارتقاء کمی و کیفی دامهای بومی استفاده کنیم باید یک زمینه تحقیق داشته باشیم. مطالعات سیتوژنتیکی و بررسی کاریوتایپ با مشخص کردن تعداد دقیق کروموزومها برای هر نژاد و شناسایی بندها و نواحی هر کروموزوم با استفاده از الگوی نواربندی G این زمینه را فراهم می‌کند. سپس می‌توان از تحقیقات انجام شده در سطح مولکولی و سلولی در جهت بهبود ژنتیکی و اصلاح نژاد گام برداشت.

مواد و روش کار

جهت مطالعه از ۲۰۰ راس گاومیش استان خوزستان نمونه خونی تهیه شد. بدین ترتیب که پس از

شکل ۱- کاریوتایپ گاومیش ماده ۱

شکل ۲- کاریوتایپ گاومیش نر

غیرجنسی و یک جفت کروموزوم جنسی X است که با طول نسبی $6/25 \pm 1/056$ درصد بلندترین کروموزوم آکروساتریک می‌باشد. از ۲۴ جفت کروموزوم غیر جنسی ۵ جفت ساب متاساتریک و ۱۹ جفت دیگر آکروساتریک هستند. همچنین با بررسیهای انجام شده کاریوتایپ گاومیش نر نیز دارای $2n=50$ می‌باشد (شکل ۲). در این بررسی ۲۴ جفت کروموزوم غیرجنسی که ۵ جفت آن ساب متاساتریک و ۱۹ جفت دیگر آکروساتریک بودند مشاهده گردید. کروموزوم جنسی X با طول $6/25 \pm 1/056$ بلندترین کروموزوم آکروساتریک می‌باشد و کروموزوم جنسی Y کوچکترین آکروساتریک با طول نسبی $1/872 \pm 1/16$ می‌باشد.

جدول ۱- تعداد باندها در بازوهای کوتاه (p)، بلند (q) در هر کروموزوم (N)

q	p	N	q	p	N
۴	-	۱۴	۱۱	۴	۱
۷	-	۱۵	۹	۴	۲
۸	-	۱۶	۸	۵	۳
۶	-	۱۷	۸	۳	۴
۵	-	۱۸	۶	۴	۵
۶	-	۱۹	۱۱	-	۶
۵	-	۲۰	۹	-	۷
۳	-	۲۱	۸	-	۸
۴	-	۲۲	۱۰	-	۹
۵	-	۲۳	۷	-	۱۰
۴	-	۲۴	۹	-	۱۱
۶	-	X	۹	-	۱۲
۱۲	-	Y	۵	-	۱۳

بحث

کاریوتایپ های بدست آمده با کاریوتایپ های گزارش شده توسط Sumner در سال ۱۹۹۰ مقایسه گردیده‌اند. تعداد کروموزومها در گونه اهلی گاومیش $2n=50$ عدد می‌باشد. کروموزومهای شماره ۱

۳- هرکی نژاد، م. ط. (۱۳۷۸): مطالعه سیتوژنتیکی گوسفندان قزل، مغانی و آرخارمرینوس با الگوی نواربندی G. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز: ۸۹-۸۱

۴- معماریان، م. پرواربندی گاو و گاو میش. (۱۳۸۳): چاپ اول. انتشارات موسسه آموزش عالی علمی کاربردی جهاد کشاورزی. صفحات ۴۵-۴۱

۵- ملک پور، م. ص. (۱۳۸۱): مطالعه سیتوژنتیکی بز های رائینی، بومی و آمیخته های آنها با الگوی نواربندی G. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز. صفحات ۵۵-۴۰.

6- Bernardino, D. D., Ronne, M., Burguete, I., (1987): R Banding Pattern of the metaphase chromosomes of the goat. *Journal of Heredity*. 78: 225-230.

7- Hayes, H., Petite, E., (1991): Comparison of RBG banded karyotype of cattle, sheep and goat. *Genetics Selection Evolution*. 23(1): 144-148.

8- Iannuzzi, L., Dimeo, G.P., Perucatti, A., Ferrara, L., (1990): The High Resolution G-Banding and Randing Pattern in Chromosomes of River Buffalo (*Bubalus Bubalis*L.). *Hereditas*: 112:209-215.

9- Iannuzzi, L., Dimeo, G.P., (2009): Water Buffalo in: cockettne and kolec, Editores. *Genome mapping a genomic in Domestic Animal*. BerlinHerdelberg, Germany: springer-verlag. pp: 220-224.

10- Pour Azadi, M., Ahmadi, G., (2004): Breeding of buffaloes in west Azerbaijan of Iran. *Heredity*. 23:535-53

11- Safdar, A.Z., Ahmad, G., (2006): studies on the karyotype of the Nile river Buffalo. *veterinary. y*. 21 (2): 72-76.

12- Sumner, A., (1990): *Chromosome Banding*. Cambridge university press. London U.K. pp:80-82.

تا ۵ متاستریک و کروموزومهای ۶ تا ۲۴ اکروستریک می باشند. تفاوتی بین نژادها در گزارشات مورد مطالعه مشاهده نگردید. به گزارش Safdar در سال ۲۰۰۶ ساترومر در گونه اهلی گوسفند با روش نواربندی G رنگ نپذیرفتند. در این بررسی نیز ساترومر در نژادهای مورد مطالعه با روش نواربندی G رنگ نگرفت. از آنجائیکه به گزارش Pour azari در سال ۲۰۰۴ ساترومر کروموزومهای انسان با روش نواربندی G رنگ می پذیرد. نتیجه می گیریم که ساترومر گونه های گاو و گاو میش بر خلاف ساترومر کروموزومهای انسان است و این تفاوت از نظر ساختاری به ترکیب نوکلوتیدهای زنجیره DNA در این نواحی بر می گردد که در گونه های گاو و گاو میش نواحی ساترومری مانند گوسفند دارای ۲۰۰ نژاد شناخته شده است. این گونه دارای ۲۰۰ کاریوتایپ نیز می باشد که با مقایسه و بررسی این کاریوتایپها برای گونه اهلی یک آیدیوگرام ارائه گردیده است (۶).

تشکر و قدردانی

انجام این طرح با حمایت مالی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شوشتر و همکاری معاونت پژوهشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شوشتر محقق گردیده است. در اینجا از زحمات این معاونت تشکر و قدردانی به عمل می آید.

منابع

۱- ارزانی، ا. (۱۳۷۵): راهنمای آزمایشگاه ژنتیک سیتوژنتیک. چاپ اول. نشر ارکان. اصفهان. صفحات ۳۲-۳۴

۲- پورفیضی، م. اسلامیان، ج. (۱۳۷۶): تکنیکهای سیتوژنتیک انسانی. چاپ اول. انتشارات عمیدی. تبریز. صفحات ۶۴-۶۰